

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/54/2016
Identifikačné číslo spisu: 5811010077
Dátum vydania rozhodnutia: 08.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Martin Bargel
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:5811010077.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudkýň JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Aleny Šiškovéj na neverejnom zasadnutí konanom 8. novembra 2017 v Bratislave, v trestnej veci obvineného H. C., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona spáchaného spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, o dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky podanom proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/128/2015, z 1. októbra 2015 takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/27/2011, z 15. mája 2015 bol obvinený H. C. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona spáchaný spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona pre skutky podrobne rozvedené vo výrokovej časti označeného rozsudku pod bodmi 1/ a 2/. Za spáchanie tohto trestného činu mu bol uložený spoločný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 rokov a 3 mesiace, pričom na výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd zároveň obvinenému uložil ochranný dohľad na 30 mesiacov a povinnosť dvakrát v kalendárnom mesiaci osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska. Súd prvého stupňa zrušil rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín, sp. zn. 2T/48/2010, z 28. októbra 2010 vo výroku o vine a celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú v uvedenom výroku o vine podklad a tiež zrušil aj výrok o treste v rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/53/2010, zo 14. januára 2014. Obvinenému bol tiež uložený trest prepadnutia vecí špecifikovaných vo výroku o treste rozsudku okresného súdu Námestovo, sp. zn. 4T/27/2011, z 15. mája 2015.

Krajský súd v Žiline na podklade podaných odvolaní, uznesením, sp. zn. 3To/128/2015 z 1. októbra

2015, postupom podľa § 320 ods. 1 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/27/2011, z 15. mája 2015 a podľa § 281 ods. 1 Trestného poriadku (§ 9 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku) zastavil trestné stíhanie vedené proti menovanému pre obzvlášť závažný zločin nedovolenaj výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona pre skutok, že

od presne nezistenej doby minimálne od mesiaca apríl 2009 do 9. februára 2010 nakupoval, za vopred dohodnutú sumu, od obvineného O. C., nar. XX. P. XXXX omamné a psychotropné látky, a to najmä metamfetamín (pervitín), ktorý je zaradený do II. skupiny a rastliny rodu Cannabis (konopa) a MDMA (extáza), ktoré sú zaradené do I. skupiny omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok uvedený v Zákone č. 139/1998 Z. z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení, ktoré prechovával v mieste svojho bydliska a následne, za vopred dohodnutú sumu, predával A. G., nar. X. T. XXXX a iným užívateľom na rôznych miestach v okresoch Námestovo a Tvrdošín, kde pri domovej prehliadke vykonanej dňa 9. februára 2010 v byte č. XX nachádzajúcim sa na sídlisku R. č. XXXX/XX v H. bolo u neho zaistených 70 ks tabliet s obsahom účinnej látky piperazín (mCPP) 14,4 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné vyrobiť 70 obvykle jednorazových dávok, prášok hmotnosti 2,37 g s obsahom účinnej látky piperazín (mCPP) 12 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné vyrobiť 6-7 obvykle jednorazových dávok, 2,16 g hydrochloridu metamfetamínu s obsahom metamfetamínu 80 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné vyrobiť 43-86 obvykle jednorazových dávok, 14,17 g súkvetí konopných rastlín (šišky) s obsahom THC 14,5 % hmotnostných, 13,79 g súkvetí konopných rastlín (šišky) s obsahom THC 17,2 % hmotnostných, 39,18 g súkvetí konopných rastlín (šišky) s obsahom THC 14,2 % hmotnostných, 29,95 g súkvetí konopných rastlín (šišky) s obsahom THC 15,1 % hmotnostných, 48,81 g súkvetí konopných rastlín (šišky) s obsahom THC 12,0 % hmotnostných, 46,91 g súkvetí konopných rastlín (šišky) s obsahom THC 16,8 % hmotnostných, 49,01 g súkvetí konopných rastlín (šišky) s obsahom THC 13,31 % hmotnostných, 49,64 g súkvetí konopných rastlín (šišky) s obsahom THC 15,0 % hmotnostných, 1,15 g súkvetí konopných rastlín (šišky) s obsahom THC 12,8 % hmotnostných a 7,07 g súkvetí konopných rastlín (šišky) s obsahom THC 14,1 % hmotnostných, z ktorého by bolo možné vyrobiť celkovo 1446-2998 obvykle jednorazových dávok, pričom hodnota zaistených omamných a psychotropných látok je minimálne 3.472 Eur (maximálne 32.916 Eur).

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tak, že: „Kriminálny dej súvisiaci s drogovou trestnou činnosťou obvineného C. možno podľa obžaloby ohraničiť najneskôr od apríla 2009 do 9. februára 2010, kedy sa trestná činnosť ukončila domovou prehliadkou a zaistením drogy. V tomto období malá časť drogy bola obvinenému odňatá 11. januára 2010, keď bola u neho zistená pri dopravnej kontrole. Obvinenie bolo proti nemu vznesené (až) 15. mája 2010. Za drogy odňaté dňa 11. januára 2010 bol obvinený potom odsúdený rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín č. k. 2T/48/2010-148 z 28. októbra 2010. Obvinený potvrdil, že pri zákroku polície bola zaistená jemu patriaca droga určená na vlastnú spotrebu a na predaj. V tom čase ale nebola urobená domová prehliadka, a tak mu ďalšie drogy ako marihuana, pervitín a extáza doma zostali. Je nesporné, že popri sebe prebiehali dve vyšetrovania obvineného C. a boli aj podané dve samostatné obžaloby. Porušenie ustanovenia § 18 ods. 1 Trestného poriadku potom viedlo k súčasnému stavu vecí. Zadovážovanie, prechovávanie a predaj drogy je v prípade obvineného C. súvislá činnosť, ktorú nemožno deliť na jednotlivé čiastkové útoky. Právna úprava uvedená v § 172 ods. 1 písm. a/ až písm. d/ Trestného zákona pokrýva celý reťazec navzájom nadväzujúcich činností vyvíjaných za primárnym cieľom, ktorým je majetkový prospech (zisk), dosiahnuteľný predajom drogy jej finálnym konzumentom. Ide o úmyselný, ohrozujúci trestný čin, v prípade obvineného C. charakteru trvaceho. K dokonaniu trestného činu došlo zadovážením drogy. K ukončeniu trestnej činnosti nedošlo zaistením drogy vo vozidle dňa 11. januára 2010, ale až pri domovej prehliadke dňa 9. februára 2010, obvinený pritom po celý čas drogu nakupoval, prechovával a predával. Zadováženie drogy vyjadruje znak „vyvolanie protiprávneho stavu“ a prechovávanie drogy vyjadruje znak „udržiavanie protiprávneho stavu. Zo zistení súdu plynie, že zabavenie drogy pri kontrole vozidla dňa 11. januára 2010, pre ktoré bolo obvinenie vznesené až 15. mája 2010, bolo len vytrhnutie maličkého časti drogy obvineným zadováženej a prechovávanej. Jej odňatím nedošlo k ukončeniu trestnej činnosti. Zväziac všetky tieto skutočnosti a správne úvahy je krajský súd presvedčený, že v konaní

obvineného C. treba vidieť páchanie trvaceho trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona. Rozsudok vo veci Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/48/2010 z 28. októbra 2010, ktorým bol obvinený už odsúdený za držanie drogy dňa 11. januára 2010 však tvorí prekážku rozhodnutej veci."

Proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 3To/128/2015, z 1. októbra 2015 podal dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky z dôvodu § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku v neprospech obvineného H. C., pretože označeným uznesením bol porušený zákon v ustanoveniach § 2 ods. 12, § 320 ods. 1 písm. c/, § 281 ods. 1 a § 9 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku v prospech menovaného. V dovolaní argumentoval nasledovne :

„Po preskúmaní trestného spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/27/2011 z 15. mája 2015 a ďalších na trestnú vec sa vzťahujúcich spisových podkladov som dospel k záveru, že Krajský súd v Žiline ako odvolací súd porušil zákon v prospech obvineného H. C. v ustanovení § 2 ods. 12 Trestného poriadku, ako aj v ustanovení § 320 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku, § 281 ods. 1 Trestného poriadku a ustanovení § 9 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku, keď pristúpil ku kasácii vecne správneho a zákonu zodpovedajúceho rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 4T/27/2011 z 15. mája 2015 o vine obvineného H. C. s tým, že v prípade jeho konania ide o trváci trestný čin podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona, a rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/48/2010-150 z 28. októbra 2010, ktorým bol právoplatne odsúdený za zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, tvorí prekážku rozhodnutej veci (res iudicatae). So záverom krajského súdu, že v konaní obvineného H. C. ide len o jeden skutok, ktorý má byť právne posúdený ako trváci obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/, ods. 2 písm. e/ Trestného zákona, nemožno súhlasiť, pretože tento nezodpovedá skutkovému stavu tak, ako bol zistený vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Námestovo. Krajský súd pri rozhodovaní, čo vyplýva z obsahu odôvodnenia jeho rozhodnutia, nesprávne zameral pozornosť najmä na znaky skutkovej podstaty uvedeného trestného činu v súvislosti so zadovážovaním a prechovávaním drog, avšak bližšie sa nezaoberal a nevysporiadal aj s ich následným predajom obvineným H. C., ku ktorému nepochybne dochádzalo. Konanie páchatel'a skutku právne posúdeného ako trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona po objektívnej stránke, spočívajúce v opakovanom zadovážovaní, prechovávaní a následnom predaji omamných a psychotropných látok tak, ako v trestnej veci obvineného H. C., je potrebné posudzovať ako pokračujúce konanie skladajúce sa z jednotlivých čiastkových útokov spojených objektívnou a subjektívnou súvislosťou. V danom prípade jednoznačne nebolo úmyslom páchatel'a len vyvolať protiprávny stav a následne tento udržiavať, ale jeho konanie spočívalo v opakovanom zadovážovaní, prechovávaní a následnom predaji omamných a psychotropných látok, resp. ich odovzdaní ďalšej osobe. Z výsledkov vykonaného dokazovania, najmä výpovede samotného obvineného H. C., svedka O. C. a svedka A. G., ako aj z obsahu prepisov záznamov uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky, bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že obvinený H. C. drogy nielen prechovával, ale aj si ich aktívne opakovane zadovážoval a následne predával ďalším osobám. Aktívny predaj drog, ktoré si zadovážoval od svedka O. C., preukazujú súdom oboznámené prepisy záznamov uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky a tiež charakter predmetov, ktoré boli zaistené pri domovej prehliadke u obvineného H. C. a poukazujú na to, že sa aktívne venoval aj distribúcii drog ďalším osobám. V súvislosti s hodnotením skutku kladeného za vinu obvinenému H. C. po stránke subjektívnej možno len uviesť, že tento konal v jednotnom zámere drogu predávať, nie len prechovávať, čo bolo len určitým medzistupňom jeho konania pred jej predajom, s čím sa krajský súd nezaoberal a nevysporiadal, pričom táto skutočnosť má rozhodujúci vplyv na jeho nesprávne právne posúdenie skutku obvineného H. C. ako trvaceho trestného činu a nie ako pokračovacieho trestného činu. Na základe uvedených skutočností, vychádzajúc najmä zo spôsobu páchania trestnej činnosti obvineným H. C., ktorý si drogy zadovážoval, prechovával a následne aj predával, možno konštatovať, že k spáchaniu skutku kladeného mu za vinu nedošlo tak, že by raz vyvolal protiprávny stav a tento udržiaval až do dňa 9. februára 2010. K zadováženiu drog, t. j. k

vyvolaniu protiprávneho stavu, došlo z jeho strany v inkriminovanom období opakovane a z toho dôvodu možno posúdiť jeho konanie, a to aj pokiaľ ide o prechovávanie drog (§ 172 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona) ako pokračovací trestný čin s prvkami trváceho a jeho predchádzajúce právoplatné odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T 48/2010 z 28. októbra 2010 nebráni jeho ďalšiemu trestnému stíhaniu. (obdobne ako napr. v prípade spáchania trestného činu obmedzovania osobnej slobody páchatelom v blízkej časovej nadväznosti postupne voči dvom osobám - jednotlivo ide o útoky, ktoré majú charakter trestného činu trváceho, ale pri ich spoločnom posúdení ide o pokračovací trestný čin s prvkami trváceho). Rozsudkom Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T 48/2010 z 28. októbra 2010, ktorý s poukazom na ustanovenie § 9 ods. 2 Trestného poriadku nebráni ďalšiemu trestnému stíhaniu, bol obvinený H. C. právoplatne odsúdený za zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 11. januára 2010."

K dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadril obvinený prostredníctvom obhajcu nasledovne: „Dovolateľom namietaná okolnosť použitej prekážky rozsúdenej veci (rei iudicatae) patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania musí viesť k zastaveniu trestného stíhania. V predmetnej veci síce dovolateľ formálne deklaruje dovolací dôvod, avšak bez toho, aby v dovolaní uplatnil námietky, ktoré by mu svojim obsahom zodpovedali. Dôvod namietaný generálnym prokurátorom nezodpovedá žiadnemu dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Trestný poriadok totiž neobsahuje taký dovolací dôvod, ktorý by bolo možné uplatniť pri porušení vyššie uvedených procesných ustanovení zákona, týkajúcich sa právoplatného rozhodnutia o zastavení trestného stíhania. Hoci v danom prípade nie je dovolanie prípustné po formálnej stránke, tak nie je dôvodné ani z vecného hľadiska. Odvolací Krajský súd v Žiline v dovolaní napadnutom rozhodnutí vecne správne vysvetlil, prečo v prípade H. C. aplikoval zásadu ne bis in idem. Obvinený nemá žiadny podiel viny na tom, že orgány činné v trestnom konaní viedli o jednom skutku jedného obvineného dve konania ani na tom, že nepostupovali v zmysle Trestného poriadku a pre skutok, z ktorého bol H. C. právoplatne uznaný za vinného mu nevzniesli obvinenie bez meškania a tým nespôsobili prerušenie totožnosti skutku." Obvinený navrhol, aby najvyšší sud odmietol dovolanie generálneho prokurátora postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h/ Trestného poriadku), bolo podané oprávneným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. a/ Trestného poriadku), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na mieste kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku), obsahuje odôvodnenie (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že nie je možné o dovolaní rozhodnúť v súlade s návrhom generálneho prokurátora, pretože je zrejmé, že neboli splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Najvyšší súd poznamenáva, že v zmysle § 385 Trestného poriadku je dovolací súd viazaný dovolacími dôvodmi, ktoré sú v ňom uvedené, z čoho vyplýva, že táto viazanosť sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia (R 120/2012 - I.).

Podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

+ + +

Krajský súd v Žiline zastavil trestné stíhanie s ohľadom na to, že rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/48/2010 z 28. októbra 2010 tvorí prekážku rozhodnutej veci.

Z tohto rozsudku vyplýva, že obv. H. C. bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi

podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona pre skutok, že

dňa 11. januára 2010 okolo 23.55 hod. na Nemocničnej ulici v Dolnom Kubíne, v blízkosti auto - umyvárne, počas kontroly hliadkou OO PZ Dolný Kubín, vo vozidle zn. Škoda Octavia, EČ: H. XXX V., v ktorom bol ako spolujazdec, pod sedadlo spolujazdca skryl igelitový sáčok, v ktorom boli časti rastliny rodu konope o hmotnosti 0,11 g s koncentráciou 8,0 % hmotnostného THC, čo zodpovedá jednej obvyklej jednorazovej dávke konope, následne asi 1 meter od pravého predného kolesa uvedeného vozidla odhodil igelitový sáčok, v ktorom boli časti rastliny rodu Konope o hmotnosti 0,23 g s koncentráciou 11,9 % hmotnostného THC, čo zodpovedá 1-2 obvykle jednorazovým dávkam konope a počas toho ako sedel v služobnom motorovom vozidle polície EČ: W. XXX V., do ktorého si sadol po výzve policajta, v tomto opäť odhodil igelitový sáčok, v ktorom boli ďalšie tri sáčky s obsahom časti rastliny rodu konope o celkovej hmotnosti 2,75 g s koncentráciou 15,3 % hmotnostného THC, čo zodpovedá 14-18 obvykle jednorazovým dávkam konope.

Za to bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 32 mesiacov a na výkon trestu ho súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rozsudok sa stal právoplatným 28. októbra 2010.

+ + +

K právnym záverom Krajského súdu v Žiline a k argumentom generálneho prokurátora v dovolaní najvyšší súd poznamenáva nasledovné.

Trestný čin podľa § 172 Trestného zákona je široko koncipovaný tak, aby postihoval rôzne formy drogovej trestnej činnosti a tak i viaceré subjekty ju páchajúce. Možno zistiť, že postihuje protiprávne konanie

- distribútora - § 172 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Trestného zákona - výrobca alebo dovozca drogy a následne ich predajca dílerovi,

- dílera - § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona - nákupca drogy od distribútora a následne ich predajca konzumentom,

- konzumenta - § 172 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona - len nákupca a užívateľ.

Rôznych variant môže byť viac ale na ilustráciu považuje najvyšší súd vyššie uvedené za dostatočné.

U všetkých z uvedených osôb je v každom štádiu držby drogy prítomné prechovávanie, ktoré tvorí spojivko medzi jednotlivými formami trestnej činnosti vyjadrenými pod písmenami a/ až d/ v odseku 1 § 172 Trestného zákona. Rozdiel spočíva v úmysle, pretože u každého z nich je prechovávanie drogy (ktoré nastáva automaticky a vždy) spojené s iným úmyslom.

Distribútor - prechováva drogu po jej vyrobení (dovezení, prevezení, preprave) s úmyslom ju predat' dílerovi (spravidla nie konzumentovi) a tak dosiahnuť zisk.

Díler - (ak nie je konzumentom) prechováva drogu len preto, aby ju predal konzumentovi a dosiahol zisk.

Konzument - prechováva drogu len preto, aby ju užil.

Prechovávanie drogy má vždy charakter trvaceho trestného činu (vyvolanie protiprávneho stavu a jeho udržiavanie - pretrvávajúce po určitú dobu), ktorý trvá od okamihu získania drogy až do jej distribúcie dílerovi (distribútor), až do jej predaja resp. darovania konzumentovi (díler), až do jej použitia (konzument).

Ak distribútor dlhodobo vyrába drogu v laboratóriu alebo pestuje materiál potrebný na výrobu drogy (má

k dispozícii prekurzory) udržiava protiprávny stav po celú dobu dispozície s týmto materiálom, nemožno preto tvrdiť, že ak predá časť vyrobenej drogy a ďalšiu má na sklade, že v okamihu predaja drogy už pácha iný trestný čin, podľa § 172 ods. 1 písm. d/ Trestného zákona.

Ak diler (ako aj v tomto prípade), predá konzumentovi určité množstvo drogy (alebo ak ho polícia chytil s drogou určenou na predaj) a ďalšie drogy má k dispozícii doma (tento prípad) nemožno tvrdiť, že od predaja len časti drogy či od zadržania políciou už pácha iný trestný čin, resp. že pred predajom len časti drogy, či pred zadržaním páchal iný trestný čin. V takomto prípade je u dílera prechovávanie drogy stále prítomné v dôsledku čoho protiprávny stav pretrváva (aj po zadržaní políciou). Nemožno preto vysloviť, že došlo k odstráneniu protiprávneho stavu. Jeho konanie v súhrne od nákupu drogy alebo získania drogy od distribútora spája ten istý úmysel „dílovať drogy“, čím v celom období držby drogy udržiava protiprávny stav.

Ak by sa pripustil opak, stalo by sa nasledovné. V prípade ak diler na ulici má vo vrecku 50 obvykle jednorazových dávok na použitie a v priebehu hodiny tieto predá 50 rôznym konzumentom, malo by byť (podľa prokurátora) jeho konanie posúdené ako 50 čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného zákona - čomu zodpovedá doslovné znenie zákona - kúpi, predá. Podľa názoru najvyššieho súdu je potrebné tieto slová vykladať materiálne (tak ako to prezentoval prokurátor v obžalobe) teda - kupuje, predáva, pretože toto je zmyslom postihu označeného zákonného ustanovenia. Tu však nemožno prehliadnuť, že diler až do predaja poslednej päťdesiatej dávky po celý čas prechováva isté množstvo drogy, čo vytvára prekážku pre vyslovenie, že ide o pokračovací trestný čin - začatý a zároveň aj skončený - dokonaný čiastkový protiprávny akt, pretože diler (tento prípad) drogy prechovával celú hodinu, a tak po celý čas udržiaval protiprávny stav spojený tým istým úmyslom - predat' všetky kúpené a prechovávané drogy so ziskom.

Z toho potom automaticky a celkom logicky vyplýva, že ak prokurátor stíha páchatel'a za skutok naformulovaný: „v období od apríla 2009 do 9. februára 2010 ... nakupoval ... predával ... prechovával ...“ má prokurátor snahu postihnúť páchatel'a nielen za prechovávanie drogy v celom takto ohraničenom období a na akomkoľvek mieste, ale aj za každý nákup drogy (od O. C. v tomto prípade) a tiež za každý díling drogy konzumentom, ktorý páchatel' uskutočnil počas celej žalovanej doby a kdekoľvek.

Takouto formuláciou skutku sám prokurátor určil charakter stíhanej trestnej činnosti a ustálil, že išlo a ide o trváci trestný čin bez akýchkoľvek špekulatívnych pokračovacích modalít. Tým prokurátor obsiahol a zahrnul do skutku aj konanie obvineného C., za ktoré už bol menovaný právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 2T/48/2010 z 28. októbra 2010 - prechovávanie drogy 11. januára 2010 a teda jej prechovávanie aj v období obsiahnutom v novej obžalobe (apríl 2009 až 9. február 2010).

Nie je však vylúčené, aby prokurátor v obžalobe špecifikoval každú jednotlivú kúpu drogy (od distribútora) a každý jednotlivý predaj drogy (konzumentovi) ako samostatný protiprávny akt a ak by ich bolo viac následne konanie páchatel'a posúdil ako pokračovací trestný čin. Tu ale nemožno opomenúť, že každý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu by musel byť presne špecifikovaný (čo, kto, kedy, kde, ako...), lebo iba takto ustálený a dokázaný stav môže tvoriť, ako jeden „malý skutok“ v súhrne s ďalšími, jeden „veľký“ pokračovací trestný čin - skutok. Podmienkou na takúto právnu kvalifikáciu, ale je aby páchatel' od predaja drogy do kúpenia ďalšej, žiadnu inú drogu neprechovával. (viď vyššie).

Zo skutku v obžalobe nepochybne vyplýva, že obvinený H. C. svojimi aktivitami patril do kategórie dílerov, teda kupoval a predával drogy po určitý čas. Tak udržiaval (s jasným úmyslom dílovať a prechovávať drogy) protiprávny stav od mesiaca apríl 2009 do 9. februára 2010, čím jeho trestný čin nadobudol charakter trváceho trestného činu - jedného činu - skutku.

V kontexte uvedeného najvyšší súd dospel k záveru, že skutok pre ktorý bol obv. H. C. právoplatne odsúdený rozsudkom Okresného súdu Námestovo sp. zn. 2T/48/2010 z 28.10.2010 (viď vyššie) je

skutkom, pre ktorý (rei iudicatae) následne podal prokurátor obžalobu - trváci trestný čin, naformulovanú tak, že: „v období od apríla 2009 do 9. februára 2010 ... nakupoval ... predával ... prechovával ...“ a preto platí povinnosť rešpektovať zásadu ne bis in idem (nie dvakrát v tej istej veci) vyjadrenú v

- čl. 4 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktorý upravuje „Právo nebyť opakovane súdený alebo trestaný“ nasledovne: „Nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní podliehajúcim právomoci toho istého štátu za trestný čin, za ktorý už bol oslobodený alebo odsúdený právoplatným rozsudkom v súlade so zákonom a trestným poriadkom tohto štátu“,

- čl. 50 Charty základných práv Európskej únie: „Právo nebyť stíhaný alebo potrestaný v trestnom konaní dvakrát za ten istý trestný čin“, ktorý znie nasledovne: „Nikoho nemožno stíhať alebo potrestať v trestnom konaní za trestný čin, za ktorý už bol v rámci Únie oslobodený alebo odsúdený konečným rozsudkom v súlade so zákonom“,

- čl. 50 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého: „Nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Táto zásada nevylučuje uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom“, v čl. 40 ods. 5 Listiny základných práv a slobôd, podľa ktorého: „Nikoho nemožno trestne stíhať za čin, pre ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Táto zásada nevylučuje uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom“,

- § 2 ods. 8 Trestného poriadku, ktorý znie: „Nikoho nemožno trestne stíhať za čin, za ktorý bol už právoplatne odsúdený alebo oslobodený spod obžaloby. Táto zásada nevylučuje uplatnenie mimoriadnych opravných prostriedkov v súlade so zákonom“ a

- § 9 ods. 1 písm. e/ Trestného poriadku, podľa ktorého: „Trestné stíhanie nemožno začať, a ak už bolo začaté, nemožno v ňom pokračovať a musí byť zastavené, ak ide o osobu, proti ktorej sa skoršie stíhanie pre ten istý skutok skončilo právoplatným rozsudkom súdu alebo bolo právoplatne zastavené, podmienčne zastavené a obvinený sa osvedčil alebo sa skončilo schválením zmiernu a zastavením trestného stíhania, ak rozhodnutie nebolo v predpísanom konaní zrušené“.

Najvyšší súd poznamenáva, že v rámci dovolacieho konania môže preskúmať len to či skutok uvedený v skutkovej vete rozsudku zodpovedá právnej kvalifikácii uvedenej v právnej vete rozsudku, pričom nemôže opätovne preskúmať, či hodnotiť vykonané dôkazy resp. dokonca inak prehodnocovať celkovú dôkaznú situáciu. Skutok naformulovaný prokurátorom v obžalobe tak, že: „v období od apríla 2009 do 9. februára 2010 ... nakupoval ... predával ... prechovával ...“, podľa názoru najvyššieho súdu celkom zreteľne v sebe obsahuje aj protiprávne konanie obvineného C., za ktoré už bol právoplatne odsúdený (viď vyššie), a preto odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín sp. zn. 2T/48/2010 z 28. októbra 2010 aj podľa názoru najvyššieho súdu tvorí prekážku rei iudicatae.

So zreteľom na uvedené považuje najvyšší súd právne úvahy a z nich vyvedené právne závery Krajského súdu v Žiline za správne a jeho uznesenie, sp. zn. 3To/128/2015, z 1. októbra 2015 za opodstatnené a zákonné. Preto rozhodol najvyšší súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.